

Κλωτσιά στην φτώχεια

Το 2007 ήταν η πρώτη χρονιά που η Ελλάδα συμμετείχε με εθνική ομάδα στο Παγκόσμιο Κύπελλο Αστέρων που πραγματοποιήθηκε στην Κοπεγχάγη. Το ποδοσφαιρικό αυτό τουρνουά θεσμοθετήθηκε το 2003, συμμετέχουν 48 χώρες του κόσμου και δικαίωμα συμμετοχής έχουν οι άστεγοι, οι πρώην εξαρτημένοι και οι πρόσφυγες. Με σύνθημα «Κλωτσιά στη φτώχεια, το ρατσισμό και τις εξαρτήσεις» η ΓΑΛΕΡΑ συντόνισε την προσπάθεια της ελληνικής ποδοσφαιρικής ομάδας. Το ντοκιμαντέρ «Κλωτσιά στη φτώχεια» καταγράφει όλη την πορεία της ομάδας, τις πολύμηνες προπονήσεις της, τις προσωπικές ιστορίες των αθλητών, αλλά και τη συνεργασία μεταξύ τους, την προσπάθεια να εξασφαλίσουν τα νόμιμα έγγραφα για να ταξιδέψουν στο εξωτερικό, την εκστρατεία ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης και τέλος την πραγματοποίηση του τελικού στόχου –το ταξίδι τους στην Κοπεγχάγη και τη συμμετοχή τους στο Κύπελλο.

Αριστερά, εικόνα από την πολυβραβευμένη (υποψηφία και για Όσκαρ) παραγωγή των Andrea και Sean Fine για τον πόλεμο στη Βόρεια Ουγκάντα, με τίτλο «War/Dance». Κάτω, από την κενυάτικη ταινία «Το Αλφαβητάρι της Αφρικής».

προοδευτικής ομάδας αράβων και ισραηλινών γονιών να ξεκινήσουν τη λειτουργία ενός δίγλωσσου δημοτικού σχολείου στο χωριό Κάρα, στην κοιλάδα του Wadi, στη Δυτική Όχθη. Το σχολείο φιλοξενεί 50 άραβες και 50 εβραϊούς μαθητές και βρίσκεται στα αραβικά εδάφη της κοιλιάδας. Τα παιδιά μαθαίνουν το ένα τη γλώσσα του άλλου, την ιστορία, τις παραδόσεις και τη θρησκεία του κάθε πολιτισμού και διδάσκονται τα μαθήματα από άραβες όσο και ισραηλινούς δασκάλους. Η ταινία αποτυπώνει ρεαλιστικά την καθημερινή ένταση και τις πολιτισμικές διαφορές που σημαδεύουν ακόμα και τις πιο αθώες και ανθρώπι-

νες στιγμές της ζωής στη Δυτική Όχθη.

Η συγκλονιστική αμερικανική ταινία «The Devil came on Horseback» των Annie Sundberg και Rickie Stern αποκαλύπτει την τραγωδία που εκτυλίσσεται στην περιοχή του Νταρφούρ, στο Σουδάν, μέσα από τις περιγραφές ενός αυτόπτη μάρτυρα, πρώην λοχαγού πεζοναύτη του αμερικανικού στρατού, ο οποίος βρίσκεται στην περιοχή ως στρατιωτικός παρατηρητής, με στόχο την επιτήρηση της κατάπαυσης του πυρός. Η ταινία μεταφέρει τον θεατή σε ένα συναισθηματικά φορτισμένο ταξίδι στην καρδιά του Νταρφούρ, όπου η κυβέρνηση της χώρας –που υποστηρίζεται από το αραβικό κομμάτι του πληθυσμού– εφαρμόζει μεθοδικά ένα σχέδιο εξόντωσης των μαύρων αφρικανών πολιτών.

Ως επίσημος στρατιωτικός παρατηρητής, ο Στηντλ είχε πρόσβαση σε μέρη της χώρας όπου

κανένας δημοσιογράφος δεν θα μπορούσε να διεισδύσει. Παρά τις επίμονες αναφορές και εκκλήσεις του για βοήθεια, η διεθνής κοινότητα παραμένει επιφυλακτική να ονομάσει την ανθρωπιστική κρίση στο Νταρφούρ γενοκτονία και να αναλάβει πρωτοβουλίες για την προστασία των αφρικανών πολιτών του Σουδάν. Απογοητευμένος από την αδράνεια των ανεπτυγμένων χωρών και σοκαρισμένος από τον εφιάλτη που έζησε, ο Στηντλ παραιτείται από τη θέση του παρατηρητή και ξεκινάει έναν αγώνα ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης στην πατρίδα του με επίκεντρο την τραγωδία στο Νταρφούρ.

Η κενυάτικη ταινία «Το Αλφαβητάρι της Αφρικής» παρουσιάζει έφηβους από μια παραγκούπολη του Ναϊρόμπι να φτιάχνουν τα δικά τους ταινιάκια, εκφορτώντας τις δικές τους αξίες με εικόνες και ήχους.

Σε μια άλλη ιστορία, βαθιά προσωπική όσο και πολιτική, μας μεταφέρει ο διακεκριμένος Καναδός σκηνοθέτης Peter Raymond. Η ταινία «A promise to the dead» είναι μία εξερεύνηση στις έννοιες της μνήμης, της εξορίας, της δικαιοσύνης και της δημοκρατίας μέσα από τα μάτια του καταξιωμένου συγγραφέα και ακαδημαϊκού Ariel Dorfman. Ο Ariel Ντόρφμαν έγινε παγκοσμίως γνωστός, κυρίως, μέσα από το θεατρικό του έργο «Ο θάνατος και η κόρη» (Death and the maiden) το οποίο μετέφερε στον κινηματογράφο το 1994 ο Ρόμαν Πολάνσκι. Τα βιβλία του έχουν μεταφραστεί σε περισσότερες από 40 γλώσσες και τα θεατρικά του έργα έχουν παρουσιαστεί σε περισσότερες από 100 χώρες. Λίγοι όμως γνωρίζουν ότι ο Ariel Ντόρφμαν υπήρξε στενός συνεργάτης και σύμβουλος σε θέματα πολιτισμού του σοσιαλιστή Προέδρου Σαλβαντόρ Αλιέντε έως την ανατροπή και δολοφονία του τελευταίου από το πραξικόπημα του Πινοσέτ το 1973. Η ταινία ακολουθεί τον Ντόρφμαν στο ταξίδι της επιστροφής του στη μεταδικτατορική Χίλη, ύστερα από δεκαετίες περιπλανήσεων στην προσπάθειά του να έρθει αντιμέτωπος και να ξεορκίσει τα φαντάσματα του παρελθόντος. Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων πεθαίνει ο Πινοσέτ, χωρίς τελικά να έχει υποβληθεί σε δίκη, είδηση η οποία επαναθέτει με δραματικό τρόπο το ερώτημα του κατά πόσο μια κοινωνία μπορεί να συμβιώσει δίχως κάθαρση από τα εγκλήματα του παρελθόντος. □

πόλεμο στη Βόρεια Ουγκάντα, με τίτλο «War/Dance». Πρόκειται για ένα διαφορετικό ντοκιμαντέρ με θέμα την Αφρική –σκληρό και ρεαλιστικό, ταυτόχρονα όμως φωτεινό και ελπιδοφόρο– που καταγράφει το ταξίδι των παιδιών ενός καταυλισμού της εμπόλεμης ζώνης προς την πρωτεύουσα Καμπάλα και την προσπάθειά τους να νικήσουν στον εθνικό διαγωνισμό μουσικής, στον οποίο συμμετέχουν όλα τα σχολεία της χώρας. Τα παιδιά αυτά, θύματα πολέμου, παιδιά που απήχθησαν από τις οικογένειές τους και εξαναγκάστηκαν να γίνουν στρατιώτες, έχουν βιώσει φρικιαστικές εμπειρίες μα συνεχίζουν να διεκδικούν το δικαίωμα στο όνειρο και την παιδικότητα.

Το ισραηλινό ντοκιμαντέρ «Bridge over the Wadi» των Tommer και Barak Heymann αφηγείται την κοινή προσπάθεια μιας γενναίας και